

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

De Tertio Præcepto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

ira aduersus eos, qui non agunt pœnitentiam: Discedite à me
 & mitti in ignem æternum, &c. Quod enim hic dicitur de pœnis in
 tertiam & quartam generationem sc̄uentibus, intelligitur de corpo-
 ribus. Et vt his prioribus præceptis additæ sunt pœnæ, ita sciamus
 sequentibus addi, vt Deut. 27. adduntur maledictiones omnibus
 præceptis. Nec dubitandum est, calamitates mundi, pœnas esse deli-
 corum omnium generis, iuxta dictum Psalmi: Propter iniquitatem
 accipis filios hominum.

DE TERTIO PRÆCEPTO.

VT in primo docentur opera interiora mentis, voluntatis & cor-
 dis erga Deum, in secundo professio externa: Ita hic in tertio
 traditur præceptum de Ceremonijs diuinitus institutis, sed harum
 præcipuum finis intelligendus est. Ceremoniæ traditæ sunt propter
 ministerium docendi, & sunt adminicula huius functionis. Ergo præ-
 ceptum de Sabbato præcipue concionatur de ministerio docendi, &
 administrandi ceremonias diuinitus institutas: Sicut textus non di-
 citur de octo tantum, sed nominatim de Sanctificatione. Vult eo die
 sancta opera fieri, id est, proprie dicata Deo, hoc est, doceri popu-
 lum, & ceremonias institutas diuinitus exerceri. Ad eam rem aliquis
 dies sit destinatus. Hæc principalis sententia pertinet ad omnes ho-
 mines, & omnia tempora, quia est lex naturæ. Cæterum de observa-
 tione septimi diei, constat, abrogatis ceremonijs Leuiticis, etiam
 hæc ceremoniam esse mutatam, vt clare dicitur Coloss. 2. Recte igitur
 dicitur, in tertio præcepto duas esse partes, vnam naturalem seu
 naturalem, seu genus, altera pars est ceremonia propria populo Israël,
 seu species de die septimo. De priore dicitur, naturale seu genus esse
 perpetuum, & non posse abrogari, videlicet mandatum de conseruan-
 da ministerio publico, sic, vt aliquo die populus doceatur, & ceremo-
 niæ diuinitus institutæ exercentur: Species vero, quæ nominatim
 de septimo die loquitur, abrogata est.

DISCIPULUS ergo vere hic præcipi conseruationem publici
 ministerij, & ceremoniarum quas Deus instituit, quod Deus vult con-
 seruari, vt maneat, & propageatur Ecclesia, vt Ephes. 4. dicitur: De-
 dit dominus quidem Apostolos, alios Prophetas, alios pastores, alios
 Doctores, vt ædificetur corpus Christi, vt non fluctuemus nec circum-
 deremur omni vento doctrinæ, id est, Dedit certum verbum per Pro-
 phetas & Apostolos publice sparsam, additis certis testimonijs, &
 instituit ministeria publica, in quibus sonet hoc verbum, vt habeam
 certam de Deo doctrinam, nec excogitemus ipsi nouas religio-
 nes sicut Ethnicis, aut nouos cultus, &c. Hoc tantum Dei donum ama-

amare, venerari, & suo quisq; loco adiunare debet. Sicut dicit Christus: Qui vos audit, me audit, qui vos spernit, me spernit. Ac Propheta deplorantes solitudinem in Sabbato, queruntur abolitum hoc ministerium ducendi. Sunt igitur opera huius præcepti, pie sursum hoc ministerio, audire recte docentes, & pie vti Sacramentis, & omnium usum adiunare exemplo & frequentia nostra, obtemperare sceleratibus, alere, honore afficere, & defendere pios Doctores, ad studia necessaria Ecclesie. Non quare allegoriam huius præcepti, sed trado propriam & præcipuam sententiam. Nec enim leuissimum opus est conservatio ministerij diuinitus instituti. Penam contra hoc præceptum hæc sunt, omittere aut abolere munus velle docendi, falsa docere, deprauare ceremonias, nunquam aut rursus esse publico ministerio, in cætu, vbi Ecclesie recte docentur. Non abducere alios vel exemplo, vel alijs modis à publico ministerio, quod non est contaminatum impietate, sicut Donatista abducere suos cætus: non obcedere ministerio veræ doctrinæ, excercere opera feruiles, id est, impediens ministerium die constituto ad publicum ministerium: conferre dies illos in ludos & helluaciones, aut alia vitia: contemnere, afficere contumelia pios ministros, non velle conferre ad eos alendos & defendendos: non tegere eorum inuicem, si tamen sint sani in doctrina, sicut Cham deridebat nudum patrem, non iuuare studia Ecclesie. Vt autem supra dictum est, huius præceptum omnibus reliquis includendum esse, quæ cum sine reuerentia Dei, necesse est agnosci autorem, & obedienciam referri ad ipsam. Ideo timor Dei & fides, sunt seu vita aliorum operum, & ad omnes operibus aliorum præceptorum debent. Quare ut fiant opera huius præcepti, necesse est accedere agnitionem filij Dei, ut possimus in fide & inuocatione Dei huic præcepto obcedere. Item, cum hoc præceptum de ministerio & ceremonijs concionetur, necesse est complecti Euangelium: Quia legis ministerium, tantum est ministerium mortis: Euangelium vero annuntiat remissionem peccatorum, & vitam æternam propter filium Dei. Item ceremonie diuinitus institutæ, sunt typi Christi. Ideo, nec Iudæi poterant recte facere opera huius præcepti, sine agnitione vera Christi. Et apud monachos & clericulos, quia doctrina de fide, vera inuocatione, & de veris ceremonijs ignota est, multa peccata concurrunt in ipsorum ceremonijs. Falso putant esse cultus opera traditionum humanarum, Censura Domini deprauant multipliciter, & has ipsas vitiosas ceremonias conferunt in quæstum. Hæc peccata etiam cum hoc præcepto pugnant, & pollunt sabbatum. Appellationes virtutum, quas ceterum primum præceptum, etiam ad duo sequentia pertinent.